

Οι «κατεδαφιστές» που κρατάνε όμηρο ένα ολόκληρο χωριό !

Δημοσιεύτηκε στις: **15 Μαρτίου, 2022** στην κατηγορία: **N. ΤΡΙΚΑΛΩΝ** | σχόλια : **0**

Φράγμα Μεσοχώρας

Υδροηλεκτρικός σταθμός Γλύστρας

Τάσος Μπαρμπούτης- Κώστας Γκούμας*

Καταθέσαμε πριν λίγες ημέρες δημόσια τους προβληματισμούς μας σχετικά με την νέα προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ) κατά της αδειοδότησης του υδροηλεκτρικού έργου (ΥΗΕ) Μεσοχώρας από τον Σύλλογο κατακλυζομένων Μεσοχώρας (ΣΚΜ).

Κάποιοι, όπως ήταν αναμενόμενο, ενοχλήθηκαν και έδωσαν «απάντηση» με απόλυτα απαξιωτικό τρόπο και φυσικά μακριά από την ουσία της υπόθεσης (δες εδώ **{1}** τη σχετική επιστολή). Όταν μάλιστα πρόκειται για επιστήμονες οι οποίοι, αντικειμενικά, έχουν ευθύνη στην διαμόρφωση της κοινής γνώμης και στην διαπαιδαγώγηση των νεότερων γενεών, τότε η θλίψη που προκαλούν παρόμοιου ύφους τοποθετήσεις γίνεται πολύ μεγαλύτερη.

Παρακάμπτοντας λοιπόν τους προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, επανερχόμαστε σε τρία βασικά θέματα με στόχο, όπως πάντα, να ενημερώσουμε ευρύτερα την κοινή γνώμη που προβληματίζεται και αγωνιά για το σημαντικό αυτό ενεργειακό έργο.

1. Γιατί είναι αναγκαίο και ωφέλιμο το ΥΗΕ Μεσοχώρας

Στον ενεργειακό τομέα βιώνουμε μια εκρηκτική κατάσταση εν μέσω γεωπολιτικής αστάθειας και γενικευμένης ανασφάλειας. Την ίδια ώρα η εξάρτηση της χώρας από εισαγόμενες πηγές ηλεκτροπαραγωγής έχει, εδώ και χρόνια, χτυπήσει «κόκκινο», οδεύοντας προς τα επίπεδα του 80% ! (η μεγαλύτερη στην ΕΕ). Η προσπάθεια για μείωση των εκπομπών CO2 με μεταβατικό καύσιμο το ορυκτό φυσικό αέριο βρίσκεται πλέον στον αέρα και η κυβέρνηση προετοιμάζει αλλαγή πορείας, αναζητώντας ενέργεια ακόμη και σε συνεργασία με πυρηνικά εργοστάσια της Βουλγαρίας! (δες ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 13/3/2022).

Η παράταση στην χρήση λιγνιτικών μονάδων, όπως φαίνεται, δεν θα αποφευχθεί, ενώ οι τιμές ηλεκτρικής ενέργειας έχουν εκτιναχθεί στα ύψη.

Όλα αυτά δεν είναι «τεχνοκρατικές» απόψεις. Είναι μια πραγματικότητα για την οποία κάθε υπεύθυνος πολίτης έχει χρέος να εκφράσει τις ανησυχίες του.

Η λειτουργία του ΥΗΕ Μεσοχώρας «απαντάει» σε όλα τα παραπάνω προβλήματα με τον καλύτερο τρόπο. Και εάν ακόμη το έργο δεν είχε κατασκευασθεί θα έπρεπε άμεσα να το δρομολογήσουν οι κυβερνώντες. Η Μεσοχώρα αποτυπώνει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τα πλεονεκτήματα της υδροηλεκτρικής ενέργειας και την βέλτιστη αξιοποίηση της πιο βασικής ΑΠΕ, του νερού !

Ναι λοιπόν, για όλα τα παραπάνω αγωνιζόμαστε μαζί με πολλούς άλλους εδώ και χρόνια. Για τα ζητήματα αυτά και την αντίστοιχη προσπάθειά μας, ο χαρακτηρισμός «εμμονικοί» που μας αποδίδουν είναι ευπρόσδεκτος και τιμητικός !

Και τώρα που με την νέα αδειοδότηση του έργου από την σημερινή κυβέρνηση και την αναμενόμενη λειτουργία του, τώρα που όλο φάσμα των πολιτικών κομμάτων, η αυτοδιοίκηση, οι επιστημονικές και κοινωνικές οργανώσεις έχουν πειστεί για την αναγκαιότητα του έργου, τώρα που οι αγώνες όλων μας τείνουν στην οριστική τους δικαίωση, στεκόμαστε πλέον αποφασιστικά απέναντι στην βαρβαρότητα της «κατεδάφισης», της «αποξήλωσης» κ.ο.κ.

Και φυσικά ο κάθε σκεπτόμενος πολίτης ας αποφασίσει ποιοι είναι οι πραγματικά υπεύθυνοι πολίτες, ποιοι βρίσκονται στην «σωστή πλευρά της ιστορίας», ποιοι είναι οι «μουρλοί» και ποιοι αξίζουν χλευασμού και απαξίωσης.

2. Η «κατεδάφιση» του ΥΗ συγκροτήματος Μεσοχώρας αποτελεί νόμιμη πράξη ; Και κατά πόσο αυτή σχετίζεται με τις αποφάσεις του ΣΤΕ ;

Συνοπτικά, τρεις είναι οι βασικές αποφάσεις του ΣΤΕ που αφορούν την Μεσοχώρα και για τις οποίες οι αχαλίνωτοι λαϊκιστές κρύβουν συστηματικά την αλήθεια από τον κόσμο.

Η πρώτη εκδόθηκε το 1994 με την οποία ακυρώθηκαν οι εγκριτικές αποφάσεις του αρμόδιου υπουργείου για τα έργα εκτροπής Αχελώου (συμπεριλαμβανόμενης και της Μεσοχώρας), απαιτώντας μία ενιαία συνολική μελέτη περιβαλλοντικών «επιπτώσεων». Το υπουργείο όχι μόνο ανταποκρίθηκε σε αυτό, αλλά επιπλέον μείωσε και τον όγκο των υδάτων προς μεταφορά στα 600 εκατ. κ. μ. Τελικά τα έργα συνεχίστηκαν απρόσκοπτα.

Το 2000 εκδόθηκε νέα απόφαση του ΣΤΕ (σημ. την περίοδο εκείνη η Μεσοχώρα είχε σχεδόν ολοκληρωθεί) με την οποία απορρίφθηκαν στο σύνολό τους όλες οι περιβαλλοντικές αιτιάσεις των προσφευγόντων. Παρόλα αυτά, το ΣΤΕ εξέδωσε νέα ακυρωτική απόφαση επειδή εντόπισε ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη προστασίας ενός μοναστηριού στο Μυρόφυλλο (σημ. το μοναστήρι βρίσκεται στην υπό δημιουργία τεχνητή λίμνη Συκιάς (!) και προφανώς η Μεσοχώρα δεν έχει καμία σχέση με αυτό).

Τέλος, το 2014, με καθυστέρηση 14 ετών (!!), το ΣΤΕ παραδέχθηκε επιτέλους ότι το ΥΗΕ Μεσοχώρας δεν σχετίζεται με τα έργα εκτροπής Αχελώου και, αν και ποτέ κανείς

δεν ζήτησε συγνώμη για τις τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις από αυτή την καθυστέρηση, το Δικαστήριο έδωσε ουσιαστικά το πράσινο φως για την αδειοδότηση της Μεσοχώρας (2017, κυβέρνηση Αλ. Τσίπρα).

Το γεγονός ότι το 2020 (κυβέρνηση Κυρ. Μητσοτάκη) ακυρώθηκε και αυτή η υπουργική απόφαση, αυτό έχει να κάνει με μια απόκλιση από το ισχύον (τότε) χωροταξικό του 2003 (!), δηλαδή μια ασήμαντη διοικητική παράλειψη που όμως διορθώθηκε από το υπουργείο και ήδη αδειοδοτήθηκε εκ νέου το έργο Μεσοχώρας.

Συμπερασματικά : Ουδέποτε το ΣΤΕ αποδέχθηκε τους δήθεν κινδύνους για το περιβάλλον και τα γνωστά φληναφήματα των διαφόρων προσφυγών. Ουδέποτε το ΣΤΕ έθεσε θέμα «παρανομίας», οριστικής ακύρωσης και, κατά μείζονα λόγο, «κατεδάφισης» της Μεσοχώρας.

Αυτό αποτελεί ένα «όνειρο θερινής νυκτός» μιας μαχητικής μειοψηφίας που εκφράζεται από τον ΣΚΜ, μιας μικρής ομάδας δογματικών που νομίζουν ότι η κατεδάφιση θα ναι κάτι απλό, λες και έχουν να κάνουν με κάποιο μικρό έργο της περιοχής τους που δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό...

Και με την ευκαιρία, όσοι επιμένουν στον βάρβαρο στόχο της κατεδάφισης, στον βαθμό που αποδέχονται ότι ζούμε σε μία ευνομούμενη πολιτεία, ας λάβουν υπόψη τους ότι χωρίς τις σχετικές τεχνικές και περιβαλλοντικές μελέτες, χωρίς την αντίστοιχη διαβούλευση πάνω σε αυτές και χωρίς την άδεια από τα όργανα της πολιτείας, ο στόχος αυτός είναι παράνομος και συνεπώς ο «σκοπός» του καταστατικού ότι ο ΣΚΜ επιδιώκει την «αποξήλωση» συνδέεται με μία παράνομη πράξη και μία παράλογη απειλή κατά του κοινωνικού συνόλου.

Επίσης, εάν διαθέτουν την στοιχειώδη κοινωνική ευαισθησία, ας σκεφθούν τι σημαίνει για τον λαό μας η απώλεια μιας επένδυσης αξίας 600 εκατομμυρίων ευρώ αλλά και σε τι ύψος θα ανέλθει η νέα επιβάρυνση που θα υπάρξει στους φορολογούμενους συμπολίτες μας (εάν δεν λειτουργήσει το έργο) από την (αναμενόμενη) αποζημίωση προς την ΔΕΗ ΑΕ, με ένα αντίστοιχο ποσό (δεδομένου ότι μια τέτοια παράλογη επιλογή δεν θα έχει γίνει με ευθύνη της ΔΕΗ).

Άραγε πόσο «τεχνοκρατικό» και αβάσιμο βρίσκουν ορισμένοι αυτόν τον συλλογισμό ;

Και έχουμε άδικο όταν τεκμηριωμένα ισχυριζόμαστε ότι η πλειοψηφία των κατοίκων της Μεσοχώρας (που αντιλαμβάνονται το πραγματικό συμφέρον του χωριού), ο οικείος ΟΤΑ (Πύλης), η αυτοδιοίκηση συνολικά και γενικά το κοινωνικό σύνολο έχουν απομονώσει τους επίδοξους «κατεδαφιστές» ;

Ακόμη και οι Αιτωλοακαρνάνες, οι οποίοι απολαμβάνουν εδώ και δεκαετίες τα οφέλη της ΥΗ ενέργειας στον τόπο τους, όταν επιτύχουν τον σκοπό τους (πιθανότατα κάποια αντισταθμιστικά), θα εγκαταλείψουν και αυτοί τους ελάχιστους δογματικούς του ΣΚΠ, τον οποίο περιστασιακά και με σκοπιμότητα χρησιμοποιούν σαν εργαλείο πίεσης προς τις κυβερνήσεις.

Και τότε ο ΣΚΜ θα απομείνει έχοντας δίπλα του κάποιους ψευτοοικολόγους που ακόμη «επιμένουν», κάποια ελάχιστα αμετανόητα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (πλέον «εκτός γραμμής») καθώς και τις γνωστές οργανώσεις των αναρχικών που φρόντισαν να αφήσουν την υπογραφή τους με συνθήματα μίσους επάνω στο φράγμα και φυσικά το «αποτύπωμα» τους με τα γνωστά σπασίματα και μικροκαταστροφές που προκάλεσαν σε εγκαταστάσεις της ΔΕΗ στην περιοχή, έτσι για να μην ξεχάσουν την «τέχνη» τους....

3. Αμφισβητείται το δικαίωμα, έστω και μιας μικρής ομάδας πολιτών, να προσφύγουν στο ΣτΕ για τον ΥΗΕ Μεσοχώρας ;

Προφανώς όχι. Όμως θα επισημάνουμε ότι τα «δικαιώματα» όλων μας συνδέονται και με τις έννοιες της «ηθικής» και της «δημοκρατίας». Όταν λοιπόν μία τέτοια ενέργεια, αφενός αγνοεί προκλητικά το συμφέρον της συντριπτικής πλειοψηφίας των εργαζομένων και του λαού μας, αφετέρου έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την κατ'επανάληψη δημοκρατικά δηλωμένη θέληση των πολιτών αυτής της χώρας, τότε έχουμε και εμείς το «δικαίωμα» να καταδικάσουμε, με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, την καταχρηστική αυτή ενέργεια του ΣΚΜ και να απαιτήσουμε από το ΣτΕ όχι μόνο να απορρίψει την προσφυγή του, αλλά ούτε καν να την εξετάσει εφόσον το υποτιθέμενο «έννομο συμφέρον» του ΣΚΜ υποκρύπτει μία βάρβαρη και παράνομη σκοπιμότητα.

Οι πολίτες που μας διαβάζουν ας κρίνουν....

*Μπαρμπούτης Τάσος, πολιτικός μηχανικός, μέλος ΔΣ ΕΘΕΜ, πρ. γραμματέας ΤΕΕ/ΚΔΘ, μέλος Ε.Δ.Υ.ΘΕ

*Γκούμας Κώστας, γεωπόνος, πρ. Δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας, μέλος Ε.Δ.Υ.ΘΕ